

hr. Kristian Jensen, og det er først hr. Flemming Kofod-Svendsen.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Under den ordveksling, jeg havde med hr. Jes Lunde, understregede hr. Jes Lunde, at SF meget gerne ville have bevaret administrationsgodtgørelsen, og at de havde kæmpet mod regeringen, men at der havde været et stærkt pres fra regeringen for, at administrationsgodtgørelsen skulle væk. Så havde SF fået hindret, at det skete på én gang; det skete over to gange.

Så vil jeg gerne høre Det Radikale Venstre, som jeg har opfattet som et parti, der er venligt stemt over for de mindre, selvstændige erhvervsdrivende, om de har været med i denne hårde kamp for at få administrationsgodtgørelsen væk, eller om de har kæmpet lidt for det, SF kæmpede for, så det er Socialdemokratiet, der her er den store, stygge ulv over for de mindre erhvervsdrivende.

Det ville være rart at få frem i offentlighedens lys, hvor vi har de virkelige skurke, når det gælder om at få administrationsgodtgørelsen væk.

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen og derefter hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

I diskussionen i går med hr. Jørgen Estrup prøvede vi om den ellers udmærkede lov om servicejob at få afklaret en enkelt ting deri, der ikke er særlig pæn, nemlig at når folk i 5 år har arbejdet sammen med deres kolleger, fået samme løn, haft samme rettigheder, gjort et nyttigt stykke arbejde, så kan de alligevel opleve, at hvis de bliver arbejdsløse, har de ikke ret til dagpenge.

Ja, efter 12 års arbejde på samme arbejdsplads med de samme kolleger og samme indsats og samme løn kan man risikere efterfølgende ikke at have ret til dagpenge.

Jeg spurgte hr. Jørgen Estrup i går om, hvordan det kan være. Og vi er jo kommet til, at det kun er Det Radikale Venstre, der mener, at det skal være sådan, men vi fik ikke nogen forklaring, og derfor vil jeg også sige, at hvis hr. Jørgen Estrup ikke er i stand til at svare, f.eks. fordi hr. Jørgen Estrup ikke selv deltog i forhandlingerne, så kunne jeg måske opfordre

økonomiministeren til at give svaret her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hr. Jørgen Estrup talte så varmt om det fleksible arbejdsmarked med rummelighed m.v. uden at nævne, hvilket arbejdsmarked der var tale om, men det kan næppe være det danske, der stadig væk er præget af alt for stive regler og alt for lidt frihed på arbejdsmarkedet.

Når man bevæger sig ud i landet, ser man da stadig væk, at der eksisterer eksklusivaftaler. Vi har set, og måske er det endda også gået op for hr. Jørgen Estrup, at der har været en faglig konflikt i det jyske, hvor en fagforening forsøger at tage monopol på at tegne overenskomst inden for visse typer arbejdskraft. Og hvis hr. Jørgen Estrup ville snakke lidt mere med sit bagland og f.eks. kredsformanden i Herning-kredsen, Gunnar Feyhn, så vil han vide, at der på det danske arbejdsmarked er alt for lidt fleksibilitet, alt for lidt rummelighed, og der er ikke plads til de personer, der ønsker at stå uden for de etablerede fagforeninger. Hvornår ser vi De Radikale leve op til deres gamle ord om frisind og frihed og til at stemme for det, som de går og fortæller om i grundlovstaler og ved andre festlige lejligheder?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal såmænd ikke prøve på at slippe for en skurkerolle, som hr. Flemming Kofod-Svendsen sådan næsten gammeltestamentligt gerne vil pådutte mig, men jeg vil dog minde hr. Kofod-Svendsen, som også har været med i forhandlingerne, om, at det jo ikke er de enkelte regeringspartier, der forhandler. Jeg tror, hr. Kofod-Svendsen ved, at regeringen møder til forhandlingerne med en fælles holdning, og at det er ministrene, der forhandler, og derfor er det jo umuligt at svare på hr. Kofod-Svendsens spørgsmål. Vi hæfter solidarisk i regeringspartierne for den politik, der er lagt frem, og jeg kan derfor ikke hjælpe hr. Kofod-Svendsen med at påtage mig rollen.

Lidt det samme svar er jeg jo nødt til at give til hr. Frank Aaen. Det fremgik åbenbart ikke klart nok af, hvad der skete i går, men så vil jeg godt føje til over for hr. Frank Aaen, at jeg ikke forstår, hvad det problem, hr. Frank Aaen så vedholdende arbejder med, egentlig består i.